

РЕШЕНИЕ

№ 1508

гр. Варна, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

Членове: Светлана Тодорова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Въззивно гражданско дело
№ 20223100501767 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по постъпила въззивна жалба с вх. № 39452 от 13.06.2022г. на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ДАЛЛБОГГ: ЖИ.Т И ЗДРАВЕ“ АД, с ЕИК 200299615 и седалище и адрес на управление гр.София, ж.к. „Д.бад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1, действащо чрез пълномощника адв. И. Ц., срещу Решение № 1549 от 20.05.2022г., постановено по гр.д. № 13898/2021г. по описа на ВРС, В ЧАСТТА, В КОЯТО „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: ЖИ.т и Здраве“ АД, с ЕИК 200299615 и седалище и адрес на управление гр.София, ж.к. „Д.бад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1 Е ОСЪДЕНО да заплати на Д. А. Н. ЕГН ***** с адрес: *****,

сумата от 140 лева (сто и четиридесет лева), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – разходи за медицински преглед, компютърна томография на глава и транспортна услуга с „Пътна помощ“, в резултат на ПТП, осъществено на 19.09.2020г. на път 2901 до с. Левски, на третия завой към гр. Суворово, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“ с рег.№ ** **** **, управляван от И. Н. Д., застрахован по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 09.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението, както и

В ЧАСТТА за разликата над 1 400 лева до присъдените 3 400 лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания в резултат на ПТП, осъществено на 19.09.2020г. на път 2901 до с. Левски, на третия завой към гр. Суворово, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“ с рег.№ ** **** **, управляван от И. Н. Д., застрахован по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 09.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Въззивникът Застрахователно Акционерно Дружество „Даллбогг: ЖИ.т и Здраве" АД в подадената от него жалба, излага оплаквания за неправилност на постановеното решение, с което са уважени предявените иски в съответната на обжалваната част. Сочи се, че на 09.06.2022г. ответното дружество е извършило превод на сумата от 1400 лева, част от претендираната и присъдена сума по обезщетението за неимуществени вреди, както и законна лихва за забава за периода от 19.04.2021г. до 09.06.2022г. в размер на 166.45 лева. На следващо място се твърди, че съдът е присъдил прекомерно по размер обезщетение, което не съответства на характера и степента на доказаните телесни увреждания, а в този смисъл и на критериите за справедливост. Няма доказани трайни негативни последици за здравето на ищцата, като от представените и приети по делото доказателства - медицински документи, както и от приетото по делото заключение по СМЕ, е че претърпените от ищцата травми не са с голям интензитет, бързо са отшумели. Касае се за повърхностни рани и охлузвания, които са отшумели в рамките на един месец. Преживения стрес от ищцата е нормален за всеки човек, участвал в ПТП и не е с такъв интензитет, че да оправдае размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди. На следващо място се оспорва извода на съда за репариране на разхода за репатриране на автомобила управляван от ищцата. Нито авто -експерта, нито от представените писмени доказателства, нито от гласните такива се установява, че процесния автомобил не е могъл да се движи на собствен ход след процесното произшествие, което да оправдае този разход. Оспорва се и присъждането на сумата от 40 лева по фискален бон, доколкото в него не е упоменато основанието на разходи, за какво е извършен. Моли се за отмяна на първоинстанционния акт в обжалваната част, евентуално за намаляване размера на присъдената сума и присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В срока за отговор по чл. 263, ал. 1 от ГПК на депозираната въззивна жалба от въззиваемата страна е постъпил отговор, с който се оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че решението е правилно и следва да бъде потвърдено. Настоява се за присъждане на разноски.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД като взе предвид направените оплаквания с жалбата, изложените доводи и съображения на страните, както и събраните по делото доказателства намира за установено следното:

Въззивните жалби са редовни по смисъла на чл. 267, ал. 1 ГПК, подадени са в срок от надлежна страна срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което са допустими и подлежат на разглеждане по същество.

Правомощията на въззивния съд съобразно разпоредбата на чл. 269 ГПК са да се произнесе служебно по валидността и допустимостта на обжалваното в цялост първоинстанционно решение, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението.

Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, поради което е валидно.

Наличието на всички положителни и липсата на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването на правото на иск при постановяване на съдебното решение, обуславя неговата допустимост.

Образувано е по предявени от Д. А. Н. ЕГН ***** срещу ЗАД „ДаллБогг: ЖИ.т и здраве“ АД ЕИК 200299615 гр. София, обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ за осъждане на ответното дружество да заплати на ищцата следните суми: сумата в размер на 9000 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди /болки и страдания/, причинени на ищцата вследствие на ПТП, осъществено на 19.09.2020г. на път 2901 до с. Левски, на третия завой към гр. Суворово, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“ с рег.№ ** **** **, управляван от И. Н. Д., застрахован по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата от датата на увреждането – 19.09.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 290 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата, вследствие на описаното ПТП, имуществени вреди, от които: сумата от 40 лева – за медицинско удостоверение, сумата от 150 лева - за компютърна томография на глава и сумата от 100 лева – за транспортна услуга с „Пътна помощ“, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.09.2020г. до окончателното изплащане на задължението.

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380 от КЗ. Не се спори, а се доказва и от представено по делото уведомление за щети по застраховка ГО, получено от застрахователното дружество на 09.04.2021г., че пострадалата Д. Н. преди завеждане на прекия иск, е оправила към застрахователя писмена застрахователна претенция, в изпълнение на изискването, регламентирано с разпоредбата на чл.380, ал.1 от КЗ.

За основателността на прекия иск с оглед вторичния характер на субективното право по чл.432, ал.1 от КЗ в тежест на ищеца е да докаже освен наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между деликвента и застрахователя, така също и наличие на деликт с всичките кумулативно дадени елементи от неговия фактически състав: деяние (действие или бездействие), вреда и нейния размер, протИ.правност на деянието, причинна връзка между деянието и вредата, като вината на причинителя се предполага до доказване на противното.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по тези факти, както и да докаже възраженията си в отговора (включително за съпричиняване настъпването на вредите от страна на увредения), а – при установяване на горното от ищеца – да докаже, че е погасил претендираното обезщетение.

В исковата молба се твърди, че на 19.09.2020г. на път 2901 до с. Левски, на третия завой към гр. Суворово, И. Н. Д., като водач на лек автомобил „Рено Меган“ с рег. № ** **** **, при движение с несъобразена скорост, загубил контрол над превозното средство и блъснал насрещно движещия се автомобил „Пежо Ранч“ с рег. № * **** **, управляван от ищцата. В резултат на удара, автомобилът, управляван от Д. Н. се отклонява вдясно и се блъска в мантинелата, като от удара Н. получава контузия на шия, контузия гръден кош, контузия на корема и лява подбедрица. С наказателно постановление, влязло в законна сила на 29.02.2021г., е установено, че ПТП е причинено по вина на водача И. Д., който към момента на инцидента бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по застрахователна полица № *****, издадена от ЗАД „ДаллБогг: ЖИ.т и здраве“ АД, с период на покритие, обхващащ момента на ПТП.

След инцидента, ищцата била настанена в болнично заведение, където била обслужвана от приятели и роднини, тъй като не можела да става от леглото и да се справя сама с физиологичните си нужди. След изписването от болницата, болките продължили. Инцидентът повлиял негативно и на психическото здраве на ищцата. Отключило се безсъние; често изпадала в стрес и получавала пристъпи на паника, а всеки по-силен шум от двигател я връщал към момента на произшествието и към преживените болки. Твърди, че и до момента не може да се възстанови напълно, не можела да движи свободно тялото си, а мисълта, че повече няма да може да бъде пълноценен човек, не й давала покой.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове като неоснователни. Не се оспорва обстоятелството, че към момента на ПТП е налице застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между него и собственика на лек автомобил „Рено Меган“ с рег. № ** **** **. Сочи, че извънсъдебно застрахователят е заплатил застрахователно обезщетение на ищцата в размер на 600 лева – за претърпените от нея неимуществени вреди, както и 150 лева за претърпените имуществени вреди.

Настоява, че претендирания от ищцата размер на обезщетения за претърпени имуществени и неимуществени вреди е необосновано завишен. Оспорва вида, характера и продължителността на получените от ищцата травми. Оспорва, изложените в исковата молба твърдения за влошеното психическо състояние на ищцата, вследствие на инцидента. Въвежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, обосновано с твърдения, че ищцата е пътувала в автомобила без поставен обезопасителен колан. Оспорва механизма на произшествието и съдържанието на съставения протокол за ПТП в тази му част. Поддържа, че претендираните от ищцата имуществени вреди не са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Оспорва размера на претендираното застрахователно обезщетение като прекомерно завишен, както и началния момент на претендираната законна лихва. Настоява

за отхвърляне на предявените искове, евентуално – за частичното им уважаване до размера на действителните вреди. Претендира разноски.

От ангажираните по гр.д.№ 13898/2021г. по описа на ВРС писмени доказателства – констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1294 от 19.09.2020г., уведомление за щета № *****г. се установява, че към момента на настъпване на ПТП на дата 19.09.2020г. ответното застрахователно дружество е обезпечавало деликтната отговорност на водача на лек автомобил Рено Меган с рег. № *****, въз основа на сключения договор за задължителна застраховка „ГО”, обективиран в застрахователна полица № *****, валидна в периода до 27.10.2020г.

В отговора на исковата молба ответникът признава, че след преценка на представените с уведомлението по чл.380 от КТ писмени доказателства е заплатил на ищцата извънсъдебно сумата от 600 лева обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди и сумата от 150 лева – обезщетение за имуществени вреди.

Ищцата, въззивник в настоящото производство, не оспорва, че след постановяване на съдебното решение по гр.д. № 13898/2021г. по описа на ВРС, е получила от застрахователното дружество сумата от 1 400 лева, представляващо част от присъденото с решението обезщетение за неимуществени вреди, както и законна лихва за забава върху посочената сума за периода от 19.04.2021г. до 09.06.2022г.

В настоящото производство не се спори относно механизма на ПТП, вината на водача на застрахования при ответника автомобил, както и относно факта на причинените в резултат на ПТП на пострадалата Д. Н. неимуществени и имуществени вреди. Предмет на спора е размера на присъдените обезщетения.

По иска за неимуществени вреди : По искане на страните е проведена КСМСПЕ, като в заключението си вещите лица докладват, че прекараният физически и психически стрес при Д. Н. е свързан с внезапна промяна в ежедневието и е имало характер на психотравма, като пострадалата е развила симптоми на Разстройство в адаптацията, тревожно-депресивен синдром код F43.2 по МКБ 10. Разстройството в адаптацията има пряка причинно - следствена връзка прекараната травма и най-вече с преживяването на застрашеност в минутите след инцидента. Интензивността на симптомите е била изразени по-дълго време от възстановителния период от физическите травми /около 3- 4 седмици/ като и до момента са останали симптоми като тревожност, понижено - настроение, страх за бъдещето, нарушен сън, апетит и активност. Според експерта към момента на изготвяне на експертизата при освидетелстваната въпреки провежданото лечение са налице симптомите на Смесено тревожно- депресивно разстройство. От показанията на св. Н.Н., които следва да бъдат кредитирани, защото са дадени от лице, от най-близкото ѝ обкръжение, и като кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал, се установява, че през първите няколко месеца след ПТП ищцата е изпитвала силни болки в горната част на тялото – врата и гърдите; страдала е от безсъние, получавала е паник атаки; приемала е медикаменти по препоръка на психиатър. Това състояние се отразило и негативно по отношение на работата ѝ, която изисквала чести пътувания с автомобил, а ищцата изпитвала

тревожност, дискомфорт и напрежение при шофиране, което наложило промяна в трудовите й задължения.

Установено е, от приетия фиш № 35425 от 19.09.2020 г. 12.15ч, издаден от ЦСМП-Девня, който е оказал първичната **F43.2** медицинска помощ, както и от медицинско удостоверение № 939/2020г., изд. на 21.09.2020г. от лекар в отделение Съдебна медицина при МБАЛ Св.Анна-Варна АД ищцата е получила ивицесто кръвонасядане и охлузване с кос ход от ляво на дясно по кожата на шията и лява гръдна половина- 6,5/ 4см; ивицесто кръвонасядане по предна дясна половина на гръдния кош, ориентирано в същата посока, с размери 11/ 4см ; кръвонасядане в дясна хълбочна област, хоризонтален ход - 8/4 см; две хоризонтално разположени червеникави ожулвания по задната повърхност на гръдния кош централно 10-12 см; кръвонасядания по кожата на корема двустранно 7/ 3-4 см; хематом по предната повърхност на лява подбедрица -10 см. Изключени са увреждания по подлежащи костни структури. Според експерта посочените в медицинското удостоверение външни увреждания, основно кръвонасядания и ожулвания на кожата претърпяват обратно развитие за срок от около 3-4 седмици.

Същевременно не се установява основателност на въведеното от ответното дружество възражение за съпричиняване в настъпването на вредите, изразяващо се в липса на поставен обезопасителен колан. Нещо повече, съгласно заключението на вещото лице получените травми съответстват на такива, получени в резултат на задействан предпазен колан в условията на ПТП.

Така от събраните писмени и гласни доказателство, вкл. при използването на специалните знания на експерти се установява, че към момента на ПТП ищцата е била в работоспособна възраст; полагала е труд; наличието на хронични заболявания не са усложнили оздравителния процес. Получените травми са предизвикали силни физически болки, които са били овладяни в рамките на два месеца. Ищцата е претърпяла и психически промени, които макар и да не са обусловили промяна на личността, са създали силен психически дискомфорт до степен на Смесено тревожно- депресивно разстройство, макар и с тенденция към разграждане. Посочените факти и обстоятелства определят лека по степен тежест на уврежданията, получени в резултат на ПТП, които при съобразяване с критериите за справедливост следва да бъдат овъзмездени със сумата от 4000 лева, до който размер е приел за доказана исковата претенция и първостепенния съд, който при съобразяване с извънсъдебното изплащане на сумата от 600 лева е присъдил обезщетение в размер на 3400 лева. Доколкото застрахователят е изплатил частично присъденото обезщетение до размера на сумата от 1400 лева, която не е предмет на възвзвната жалба, то като правилно и законосъобразно решението в обжалваната част следва да бъде потвърдено.

По иска за имуществени вреди : С уведомлението по чл.380 от КЗ пред застрахователя са депозирани същите разходни документи, които са представени и на които се позовава във връзка с претендираната сума в исковото производство ищцовата страна. Установи, че пострадалата е получила извънсъдебно сумата от 150 лева, която предвид конкретната сума следва да се отнесе за заплащане на разхода по фактура № 3000304676 от 23.09.2020г. за КТ на глава нативно. В исковото производство се претендира сумата от 100 лева за транспорт с пътна помощ по ф-ра №2025 от 23.09.2020г. и 40 лева по фискален бон от 21.09.2020г. В последния документ е посочено, че е издаден от МБАЛ Св.Анна-Варна гр.Варна, Съдебна медицина, и кореспондира с приетото по делото медицинско удостоверение № 939/2020г., изд. на 21.09.2020г., поради което и следва да се приеме, че е в пряка връзка с вредите от процесното ПТП. Предвид вида и характера на настъпилите материални щети по автомобила, в резултат на удара, а именно деформация на предна лява част, лява странична част, деформация на предна дясна ъглова част, спукана деформирана

предна лява джанта, следва да се приеме, че автомобилът е бил в неизправно за самостоятелно движение по републиканските пътища състояние, поради което и и сочената сума от 100 лева по фактура за транспорта услуга с пътна помощ за л.а. с рег. № * **** ** следва да се отнесе към последиците от процесния инцидент.

По изложените съображения, до които е достигнал и първоинстанционният съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

По разноските :

Съдът приема за основателно възражението на въззивника за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение на въззиваемата страна в размер на 1000 лева като се съобразява с вида и характера на извършената работа и сложността на реализираните процесуални действия, като счита, че следва да го намали към минимума, предвиден за съответния имуществен интерес по чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията от бр.68/31.07.2020г., който размер възлиза на 380 лв.

По изложените съображения, **ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1549 от 20.05.2022г., постановено по гр.д. № 13898/2021г. по описа на ВРС, В ЧАСТТА, В КОЯТО „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: ЖИ.т и Здраве“ АД, с ЕИК 200299615 и седалище и адрес на управление гр.София, ж.к. „Д.бад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1 Е ОСЪДЕНО да заплати на Д. А. Н. ЕГН ***** с адрес: *****,

сумата от 140 лева (сто и четиридесет лева), представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – разходи за медицински преглед, компютърна томография на глава и транспортна услуга с „Пътна помощ“, в резултат на ПТП, осъществено на 19.09.2020г. на път 2901 до с. Левски, на третия завой към гр. Суворово, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“ с рег.№ ** **** **, управляван от И. Н. Д., застрахован по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 09.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението, както И

В ЧАСТТА за разликата над 1 400 лева до присъдените 3 400 лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания в резултат на ПТП, осъществено на 19.09.2020г. на път 2901 до с. Левски, на третия завой към гр. Суворово, по вина на водача на лек автомобил „Рено Меган“ с рег.№ ** **** **, управляван от И. Н. Д., застрахован по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 09.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: ЖИ.т и Здраве" АД ЕИК 200299615 да заплати на Д. А. Н.

ЕГН ***** с адрес: ***** сторените разносики пред въззивната инстанция в размер на 380 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на осн.чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____